

PRAVIDELNÉ NED LNÍ POBOŽNOSTI

2. 3.: 9.00 viká Jakub Škarvan + ve e e Pán (vysluhuje kaz. Stanislav Heczko)
17.30 ve írek (Milada Sedláková a Eva Kop ívová)
9. 3.: 9.00 kaz. Daniel Pastir ák
17.30 ve írek (Daniel Pastir ák)
16. 3.: 9.00 kaz. Jan Asszonyi – sborový den
14.00 sborový den
23. 3.: 9.00 kaz. Jan Asszonyi
19.00 pobožnost nebude
30. 3.: 9.00 kaz. Jan Asszonyi
15.00 výro ní lenské shromážd ní

Na Velký pátek 21. 3. 2008 se sej-
deme jako obvykle nejprve v 9.00
hodin (slouží br. viká Jakub Škarvan)
a pak ve er v 19.00 hodin ke shro-
mážd ní s ve e í Pán (slouží kaz. Jan
Asszonyi).

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY / st eda 19.00

5. 3.: kaz. Daniel Kvasni ka – misijní (K emu je kázání?)
12. 3.: kaz. Jan Asszonyi
19. 3.: kaz. Jan Asszonyi
26. 3.: br. Petr Raus

Ned lní škola	pravideln soub žn s ned lní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mladší mládež – páte níci	každý pátek v 18.30
Starší mládež – veteráni	každé pond lí v 18.30
Modlitební chvíle	v ned lí v 8.20 a ve st edu v 18.20
Zkoušky p veckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve st edu 12. a 26. 3. ve 20.15
Sesterský odbor	ve st edu 26. 3. v 17.15
Klub maminek	každý čtvrtek v 9.30

STANICE

BOHUMILICE / ned le 9.30	BLANSKO / ned le 14.00
2. 3.: Bohumili tí	
9. 3.: kaz. Jan Asszonyi + VP	viká Jakub Škarvan
16. 3.: Bohumili tí	
23. 3.: kaz. Stanislav Heczko	
30. 3.:	

b ezen/2008

Sborový list Církv bratrské v Brn , Kounicova 15

VELIKONO NÍ
SLOVO

10
otázek pro
bratry Asszonyi

Nejstarší starší
PRAVDOMIL DOSTÁL

- 2** Píse Tomáš Veselý
3 Úvodník Bronislava Zádorová
4 Stalo se Jiřina Packová st.
6 Výhledy na b ezen Jan Asszonyi
7 Velikonoční slovo Jan Asszonyi
8 Blahopřejeme v měsíci b ezen
9 Zájezd na Těšínsko Pavel Dostál
10 10 otázek Petr Asszonyi, Jan Asszonyi
14 Ze života páteříků
16 Vzpomínky Josef Doušek, Helga Lindtová, Miloš Mikyska
20 Ze života mládeže
21 Představujeme nové členy Dana a Aleš Truksovi, Marian Moržol
23 Programy páteříci, veteráni, Klub maminek, veříky
24 Měsíční b ezen ve sboru

Pobožnosti na Velký pátek v našem sboru: dopoledne v 9.00 slouží vikář Jakub Škarvan a večer v 19.00 se ve vězení Pán slouží kaz. Jan Asszonyi

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO
 Modlitebna Kounicova 15;
 kazatel Jan Asszonyi – tel.: 549 250 013;
 sekretariát a vikář Jakub Škarvan –
 tel. 541 212 866, 541 240 693.

Šestníci, kteří pláčí

*Šestníci kteří pláčí
 Oni budou potěšeni
 Šestníci kteří jsou tiší
 Jako dříve dostanou zemi*

*Ježíš spatil zástup který žíznil
 Hledá pravou cestu jak žít*

*Šestníci milosrdní
 Oni dojdou milosrdenství
 Šestníci s istým srdcem
 Boha uvidí*

*Ježíš spatil zástup který žíznil
 Hledá pravou cestu jak žít*

*Šestníci kdo šíří pokoj
 Mají jméno Boží synové
 Šestníci pronásledovaní pro
 spravedlnost
 Jejich království je nebeské*

*Ježíš spatil zástup který žíznil
 Hledá pravou cestu jak žít
 Ježíš vidí zástup který touží
 Hledá pravou cestu jak žít*

Napsal Tomáš Veselý, zpívala skupina Signum temporis.

Tradiční putování do Košíkova na Velikonoční pondělí se uskuteční i letos. Podrobnější informace budou na sborových nástěnkách i v oznámeních.

PROGRAMY DALŠÍCH SETKÁNÍ

Páteříci (mladší mládež) / pátek 18.30

- 7. 3.: Tři sloupy k esanského života – víra (Petr Buršík)
- 14. 3.: Huráá do svatosti (Dalimil Petrilák a Štěpán Hluchý)
- 21. 3.: Velkopáteříční shromáždění
- 28. 3.: Tři sloupy k esanského života – naději (Jakub Škarvan)

Veteráni (starší mládež) / pondělí 18.30

- 3. 3.: Dogmaty – Kristologické spory (Terka Honsová)
- 10. 3.: Muž a žena podle Genesis 2 (David Beňa – kazatel CB)
- 17. 3.: Velikonoce kontemplativní (tým + úplně každý)
- 24. 3.: Velikonoční výlet do Košíkova
- 31. 3.: O staré Jednotě bratrské (Josef Vávra)

Klub maminek / úterek 9.30

innost Klubu maminek je společnou službou maminkám s předškolními dětmi ze sboru Betanie a Kounicova. Setkání se konají v suterenních místnostech na Kounicov 15. Přiřadné další informace zájemkyním podá ses. Klára Helánová na tel. 777 865 883.

- 6. 3.: O kování a nový zdravotní zákon (Ivona Pničková)
- 13. 3.: Boží svrchovanost (Alena Kubešová)
- 20. 3.: Aranžování velikonočních košíků (Bronislava Zádorová)
- 27. 3.: Domácí škola (Magda Kuciánová)

Sborové veříky / neděle 17.00, program od 17.30

- 2. 3.: Slovo z Jeruzaléma (Mezinárodní k esanské velvyslanectví Jeruzalém – ICEJ) – hebrejské písně – pomoc eskoslovenskému i vzniku státu Izrael (Milada Sedláková a Eva Kopřivová).
- 9. 3.: Představte se sám... O své cestě, práci, názorech (kaz. Daniel Pastirák, CB Bratislava).

K O M P A S

Sborový list sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15
 Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely.
 Pípravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (raus.p@upcmil.cz),
 Iva Zachariášová (iva.zac@seznam.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz)

A zájmy? Ty má Dana podobné s Alešem. Píroda, sport, knížka... však víš. Nov te ráda plete z pedigu a shání pot eby pro budoucí miminko.

Jen se nás prosím, milý tená i, neptej, jak jsme se seznámili. Bylo by to na dlouhé povídání. A pokud to vážn chceš v d t, budeme rádi, pokud k nám – do Zbýšova – p ijedeš na kávu. Budeš-li chtít, povíme Ti o tom. Jsme spolu více než šest let. Svatbu jsme m li jednoho ervencového dne roku 2005 v tzv. erveném kostele.

A te n co o našich cestách s Pánem. Dana vyr stala v rodin , která byla trochu katolická a trochu nev ící. Možná i ty znáš takové rodiny: Ob as v ned li p ijdou za Bohem do kostela, ale už nepustí Pána k sob dom . P esto se Danka vždy považovala za v ící, ovšem dnes íká, že byla spíše „n cistkou“. Aleš se s vírou v rodin nesetkal, a tak hledal mezi regály knihkupectví a knihoven. Zajímalo ho „to, co nás p esahuje“, ale chyb l mu n kdo, kdo

by mu ukázal cestu. Doma v knihovni ce jsi pak mohl vedle sebe najít knihy o zenu i o hlubinné psychologii.

Další cesta víry byla spole ná Dance i Alešovi. Pozvánka na kurzy Alfa p ed více než p ti lety nez stala oslyšena. Následovalo spole né putování za Pánem Bohem, ale zejména Boží dotek jejich srdcí, na který nemohli odpov d t jinak, než vyznáním víry. Jist i Ty, náš tená i, si vzpomínáš na své první kroky víry. Zpo átku místy nsm lé, místy až moc zbrklé, ale s Boží pomocí stále za Sv tlem. Je to již rok a p l, co jsme poprvé stanuli na prahu modlitebny Církve bratrské. Máme vstoupit – nemáme? A jsme již zapustili ne jeden ko en do Boží p dy, hledali jsme rodinu, která by nám pomohla více r st a které bychom na oplátku mohli nabídnout své plody. Za to, že jsme ji našli zde, pat í, náš milý tená i, dík i Tob .

Danka a Aleš

Marian Moržoř

Jmenuji se Marian Moržoř, je mi 34 let a pracuji jako programátor. Pocházím z vesnice Byst ice nad Olší, která se nachází v t šinském Slezsku. Moje matka byla v ící a spolu s babi kou m a moji sestru od d tství vedly k ví e v Boha. Otec je však nev ící.

Chodil jsem do ned lní besidky Slezské církve evangelické v Byst ici a pozd ji jsem byl confirmován. Pak jsem navšt voval dorost a mládež. V lét roku 1989 jsem byl na evangelizaci v Tošanovicích, kde jsem na základ zv stovaného evangelia cítil, že chci odevzdat sv j život Bohu. Od té doby poznávám, jak velkou cenu B h zaplatil za moji záchranu v Ježíši Kristu na k íži.

V lét 2006 jsem byl s p átelem na Vyso in , kde jsem potkal svoji budoucí manželku.

Mám rád pírodu, rád jezdím do hor. Zajímám se o d jiny a kulturu a moje práce je zároveň i moje hobby. Jsem rád, že mohu navšt vovat tento sbor a seznamovat se s tímto m stem.

Marian

ÚVODNÍK

„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Lk 10,27)

Spln ná p ání

P i tení Lukášova evangelia se vrácím k tomuto verši. Vyr stala jsem v nev ící rodin . O Pánu Bohu jsem poprvé slyšela od babi ky, která m u ila modlitby p ed spaním. Moji rodi e mají k Pánu Bohu velmi zvláštní vztah. Nedokážou p ijmout, že je t eba nechat se Bohem prom ovat. Domnívají se, že B h je n kdo, kdo plní naše p ání na po kání, n co jako firma „*Spln ná p ání s.r.o.*“: Pomodli se a já ud lám, co chceš. Jenže ono to tak není!

Moje cesta k Pánu Bohu nebyla nijak jednoduchá. Nad lala jsem spoustu chyb a prošla n kolika zkouškami, ta poslední byla pro mne velmi bolestná, a jsem za ni vd ná. Našt stí se vždycky našel n kdo, koho mi Pán B h postavil do cesty a kdo m dokázal pozvednout a být mi pr vodcem. Te , když máme s manželem vlastní

d ti, uv domujeme si, jak je to ásto velmi t žké a vy erpávající věst d ti k Bohu. Odpovídat na ásto se opakující otázky typu: „Pro je B h neviditelný?“ „Kde B h bydlí?“ „Jak to, že B h všechno vidí?“ – atd. atd. Kdo má d ti, to jist zná. Pod palbou t chto otázek si uv domuji, jaká je to milost být ve sboru, kde funguje ned lní škola. S manželem se v doprovázení našich d v-at do ned lní školy st ídáme. ásto to nejde jinak, než z stat tam s nimi. Musím p iznat, že se manžel ob as na ned lní školu t ší víc, než naše d v ata. Vlastn z ned lní školy erpáme.

A tak bych cht la pod kovat všem, kte í se na práci v ned lní škole podílejí. A pop át, aby se jim práce i nadále da ila alespo tak, jako doposud.

Bronislava Zád rová

STALO SE

o ima sestry
Jiřiny Packové

První neděli v únoru za al bratr kazatel Asszonyi radostnou zprávou, že byl navštívit sestru Ingrid Holoubkovou, že už byla odpojena od přístroje, m že chodit a normálně jíst. Pán B h se p iznal k p ímluvným modlitbám mnohých. Léka i a personál se na ni chodí dívat, že je to zázrak. Te už je doma v pé i rodi . Modleme se za ni dál, aby Pán B h upevnil její zdraví natrvalo. Na základ textu z Jakubovy epistoly 5,13–18 jsme byli povzbuzeni k modlitbám. Mnoho lidí se dnes nemodlí, protože nikdy nespát ili Boha a ani se s Ním neseťkali. Hospodin musí nejprve probudit naše duchovní o i. Je pot ebi mít ísté srdce. Kdo vyzná své h íchy a uv í, že za n na k íži zem el Syn Boží, ísté srdce má. Kdo k N mu up e sv j zrak, musí se modlit. Nemohu jinak,

než d kovat. Církev, společně ství t ch, kte í vid li Boha a Jeho tvá , se nem že p estat modlit. Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, a prosí Boha a bude mu dána, prosí-li s d v rou, nic nepochybuje. Modlitba má ú inek víry na duši, mysl i srdce nemocného. Smí tak o ekávat novou silou k nesení toho, co ho potkalo. Vždy nemocný, dlouhodob nemocný, je unaven nejen fyzicky, nýbrž i duševn a duchovn . Mohou chyb t i síly k modlitb . Vroucí modlitba má velikou moc, Pán B h jako nebeský Otec k nim nez stává hluchý, odpovídá, odpouští, pozvedá, uzdravuje.

Mé heslo pro tento rok je „*Neste b emena druhých, a tak pl te zákon Krist v.*“ Podívám-li se kolem sebe ve sboru, dost sester a brat í pot ebuje, aby jim n kdo pomohl nést b emeno. Sestra Blanka Strimpflová p i cest do shromážd ní jednu ned li upadla na náledí. Zlomila si levou ruku, šest týdn sádra, oteklé prsty, ruka hodn bolí i v noci, nic si nem že ud lat. Ale i mladí pot ebuji naše modlitby, do modlitebních chvil už n kte í nem žeme, ale doma máme dost asu se modlit.

Tutéž ned li jsme p ívítali do kruhu plnoprávných len sboru manžele Danu a Aleše Truksovy a bratra Mariana Moržoľa, manžela naší sestry Ivy, roz. M š anové. Pán B h jim bohat žehnej.

Druhou ned li v únoru nám sloužil bratr našeho bratra kazatele Petr Asszonyi. Podobou nezap e, že jsou brat i. Mluvil na text z II. knihy Mojžíšovy 16. kap. o tom, jak Izraelští po vyjití z Egypta na poušti

P EDSTAVUJEME

nové leny sboru

Manželé Dana a Aleš Truksovi

Náš milý tená i,

dostali jsme tak trochu „za úkol“ napsat o sob pár ádek tak, abys nás lépe poznal a mohl si ke konkrétnímu jménu a tvá i, které vídáš pov tšinou každou ned li, p i dit konkrétní život a konkrétní osud.

Jist si íkáš, náš tená i, že to není nic tak složitého a jist to zvládneme na n kolika málo ádcích. Ale již jsi n kdy zkusil vt snat sv j život se všemi barvami a p íchut mi (tu r žový a jindy zase šedý, tu sladký a jindy se zvlášt ní p íchutí) do n kolika v t? Možná si íkáš, že náš život není moc dlouhý, a proto nám to jist p jde dobře, ale nedej se mýlit. Vždy jen o v erejším dnu bys jist dokázal povídat dlouho. A u nás dohromady by t ch v erejšk vydalo na rovných šedesát let.

Proto T nebudeme unavovat strohými fakty našich život , ale provedeme T jen po t ch zásadních zákutích a k ížovatkách našich cest a povíme Ti n co o našem „chození s Pánem“. Souhlasíš?

Možná to, náš tená i, poznáš z jeho o í,

možná Ti to o n m ekl n kdo jiný a možná to nevíš – tedy v z: Aleš je u ítel. Již deset let a p ítom stále na stejné škole. Vyu uje matematiku a zem pis a nyní je taky t ídní u ítel deváté t ídy. To víš, že uko írovat t íctku mladých v pubert není jednoduché, ale v tšinou se s nimi lze domluvit. A možná by ses divil, jak moc tito mladí lidé dokážou lov ka obohatit svými post ehy. Ptáš se, jestli Aleše to u ítelování baví? N kdy ano, n kdy moc ne. Ale jak Aleš ob as íká, „pracovat s d ckama je lepší, než s dosp lýma. Jsou více up ímní a mén vypo ítívi“.

Po práci je t eba trochu relaxace. Nap íklad nad knihou i asopisem nebo u hudby. Když je asu trochu více, m žeš ho potkat v zim na b žkách a v lét na kole nebo u rybníka. A tak i tak, p írodu má Aleš moc rád. A hlavn nedá dopustit na tu naši st edoevropskou. Prý je to ta nejkrásn jší.

Ptát se, kde pracuje Danka je asi zbyte né. Už podle jejího b íška jist poznáš, že ji (a ovšem i Aleše) brzy eká práce tak íkajíc „na celý život“. Ovšem než jí b íško sta ilo nar st, stihla vystudovat politologii a religionistiku. Ve svém studiu se zam ovala zejména na novodobý islám a problematiku stát , kde je toto náboženství majoritní. I p esto, že studium nebyla zrovna procházka r žovým sadem, dost ji to bavilo a dodnes ji m žeš ob as vid t, jak te publikaci, která pojednává o dané oblasti, nebo je na cest za výukou jazyk .

ZE ŽIVOTA

Pokud někdo zavítal v pondělí 4. února do spodních místností našeho sboru, nejspíš neví o vlastním jménu. U vchodu si s novými příchozími potáhl rukou krajně podezřelý muž v černém, s černými brýlemi a arabským šátkem na hlavě, kolem prolétla elegantní vos, z pohledu na párek pestrobarevných papoušek až přecházel zrak a setkání se Smrtkou držící kósu každého na smrt vydá silo. Ještě, že je tu i veselý klauník prohánějící se na kolečkových bruslích! Opodál si jakýsi student obléčený v lovkových vyráběných děvčenských nádobí. Že by nějaký poustevník? Ale má u sebe i váček plný zlaťáků, takže asi ne... A nechybí tu ani ozbrojený šerif (nebo je to šerifka?) jakožto strážce poádku.

Zdá se to až k nevíde, ale i takto pestrá společnost lidí, zvířat a jiných bytostí našla společnou řeč i biblickém zamyšlení a modlitbách. (A samozřejmě i v záverečném masopustním pohostění.)

Kromě veselých vzpomínek jsme si z tohoto podvečera mohli odnést i připomenutí, že masopust (byť je to pohanský svátek) značí přelom mezi dobou hodování, karnevala a veselí a dobou postní, jež je naproti tomu tělem zklidňující, tělem pípravou na Velikonoce, během nichž si jako křesťané připomínáme dokonané Boží dílo spásy.

Jedna z účastnic masopustu

reptali, že nemají co jíst, pro raději nezemeli v zemi egyptské, když sedávali nad hrnci masa a chleba měli do sytosti. Hospodin slyšel jejich reptání a večer jim posílal kroupy a ráno padala rosa, cosi drobného, okrouhlého a mlo to chuť jako koláček s medem. Hospodin vydal nařízení, kolik toho má každý posbírat, hlavně šestý den více, aby sedmý den měli den odpočinku a nehladověli.

Na večírku bylo hodně mládeže, bratr kazatel Petr Asszonyi nám vyprávěl o svém dětství a mládí. Je pracovníkem Dorostové unie, viděli jsme obrázky z jejich soustředění, poznali jsme na nich Zababu a Filipa Kořínka.

Těmi nedělami v únoru hovořil bratr Vík na text z Lukášova evangelia 5. kapitoly. Ponevadže začínaly jarní prázdniny, nezpíval ani sbor, ani skupinky a v lavicích

byla prázdná místa. Na večírku nebylo mnoho sester a bratři vzpomínali na minulé dny ve sboru a mládeži a bratr David Fajfr promítal dobové fotografie. Už se těším, až se všichni vrátí z prázdnin a budou nám opět zpívat.

Koncem ledna odvolal Pán Bůh do nebeského domova bratra Josefa Douška. Byl jedním z tichých v zemi.

13. února jsme se rozloučili s MUDr. Helgou Lindtovou. Sestra Anička Dostálová přepsala její životopis i to, jak se zapojila do práce v sesterském odboru. Mám na ni mnoho vzpomínek. Bydlely jsme spolu na jedné ulici. Účastnila se od šestnácti let všech akcí v mládeži, ve sboru, s naší mladší sestrou Miladou chodila bruslit, když se Milada vdávala, byla jí za družičku. O prázdninách jsme večer udělaly písničku pes Hamry, Grú, Bílý Kůň – Libuška Rudová, Helga a já – a u známých Helgy v horách jsme přenocovaly. Asi už tam byla někdy s rodiči, protože to tam znala. Když její babičku odsunuli do Pohořelic, jela tam za ní na kole, náš bratr Bukáček tam byl úředníkem a zařídil jí, že si babičku mohla vzít domů. Jak řekl bratr kazatel Asszonyi, největší oporou jí byl Pán Ježíš, potom společně s sestrou a manželem.

Na obou fotografiích na této straně je sestra Jiřina Packová se sestrou Helgou Lindtovou – foto jsou ze 40. let

Jiřina Packová st.

VÝHLEDY

do života sboru v březnu

Milí bratři a sestry,

z hlediska sborového života je letošní březen velice pestrý. Je to dáno brzkými Velikonocemi, kterým předchází tradiční sborový den, a také výročím shromáždění sboru, v němž bude po ukončení letošního mandátu stávajícího staršovstva sboru voleno staršovstvo nové. Pokud se nestane nic neokévaného, pozveme mezi sebou i dva hosty.

- Misijní setkání – Ve středu 5. 3. 2008 pokračuje letošní ročník tzv. misijních setkání, jejichž zájmem je předávat evangelium srozumitelně pro hosty sboru. Hostem ve středu bude kazatel Daniel Kvasnička, který bude hovořit na téma: „K čemu je kázání?“

- Biblické hodiny – V biblických hodinách budeme sledovat příběhy apoštola Petra na cestě k Velikonocím. I po Velikonocích budeme sledovat, jak se dál vyvíjel život apoštola, který tvoří základ křesťanské církve.

- V neděli 9. března – bude mezi námi host, kazatel Daniel Pastirák, který poslouží v dopoledním shromáždění na téma: „Na čem je nám trpící Bůh?“ Odpoledne bude bratr hostem ve středu s programem „Představte se sám“.

- V neděli 16. března – se bude konat sborový den. V dopoledním shromáždění se budeme zamýšlet nad „tříbením“ (L 22,31–34) a odpolední zastování i svatých budou zaměřena na to, jak se nám daří v národnědobě pěstovat osobní zbožnost v rodinách.

- Velikonocní shromáždění – Na Velký pátek 21. 3. 2008 se sejdem jako obvykle nejprve v 9.00 hodin (slouží bratřička Jakub Škarvan) a pak ve středu v 19.00 hodin ke shromáždění s Večerním Pánem (slouží kaz. Jan Asszonyi). Slavnostní shromáždění Velikonocní neděle (23. 3. 2008) má pravidelný začátek v 9.00 hodin.

- Výroční shromáždění pro členy sboru – se uskuteční v neděli 30. 3. 2008 v 15.00 hodin. Kromě obvyklého programu bude tentokrát voleno i nové staršovstvo sboru. V této souvislosti prosím o pokud možno co nejvyšší účast plnoprávných členů sboru. Také bych rád požádal, abyste se vyzbrojili trpělivostí pro případ, že se díky volbě shromáždění protáhne.

- Staršovstvo – se sejde ke svému pravidelnému setkání ve středu 12. 3. a 26. 3. 2008.

SOLI DEO GLORIA
Samému Bohu sláva

Jan Asszonyi

Za Milošem Mikyskou

Zdeněk Brokl Zdeněk Štigler Pepa Doušek Slávek Dostál
Ada Pospíšil Miloš Mikyska

Když se na sborové výslovně objevilo smutné oznámení, že zemřel MVDr. Emil Mikyska, bylo už málo těch, kteří si na něj a jeho rodiče vzpomněli. Jeho otec byl dlouholetým představeným staršovstva našeho sboru, učil nás v nedělní škole a na kolik let po válce vedl sborové knihkupectví. Miloš, jeho syn, patřil do naší generace. Nadaný student se širokými v domostech, občas také s nevyváženými emocemi. Oženil se

s Jarmilou Bukákovou, neteří Lubomíra Bukáka. Vystudoval „veterinu“ a díky své pílì na této vysoké škole později vyučoval. A i když jeho život šel jinými cestami, připomenuly se nám, při ukládání jeho rakve do rodinného hrobu rodiny Mikyskovy a Zabylových, vzpomínky na dávná léta kamarádství v našem sboru. Jen Pán Bůh ví, jaká jsou ta poslední, vnitřní smýšlení těch, kteří odcházejí...

Zdeněk Brokl

rodilým Židem, bratrem Zeislem-Záleským, který nám obstaral Bibli, kterou jsme vždy ve er etli. Maminku a mne asem pozval do shromážd ní Jednoty eskobratrské. Tehdy mi bylo kolem šestnácti let. Tam mne pozvali do mládeže a zú ast ovala jsem se r zných společenských akcí. V roce 1942 jsem byla z rasových d vod vylouena z gymnázia. Krátce jsem byla doma, ale od šestnácti let pracovala jako pomocná d lnice v Královopolské strojír n .

Pro naši rodinu to byla t žká doba. Bydlel s námi náš židovský d de ek. P esto, že mu bylo p es devadesát let, musel v roce 1942 do transportu a za týden zem el v Terezín . V té dob jsme bydleli stín s rodinou, které byl zabrán byt. I tato rodina musela do transportu a pokoj, ve kterém bydlela, byl zape et n a do konce války jsme ho nesm li užívat. V roce 1944 byl internován také i otec a brzy v koncentra ním tábo e zem el, údajn na zápal plic. V této t žké dob jsem našla bratrské zázemí v Jednot eskobratrské. ím dále, tím více jsem nacházela oporu v Písmu a p ijala jsem Pána Ježíše jako svého Spasitele. Pozd ji, v roce 1949 jsem byla p ijata do sboru.

Po válce jsem m la op t problémy; nemohla jsem pokračovat ve studiu, protože jsem m la n mecké školy. Pracovala jsem jako ú ednice a teprve po desetiletém p erušení studia jsem nastoupila do zdravotnické školy, kterou jsem zakon ila maturitou. Zvláštním Božím zásahem jsem byla po prázdninách p ijata na léka skou fakultu brn nské univerzity. S p erušením pro nemoc jsem ji ukon ila v roce 1962. Na umíst nku jsem nastoupila na psychiatrii. Prošla jsem r znými odd leními v lé ebn v Havlí kov Brod , kde jsem také skon ila jako primá ka d tského odd lení. V té dob jsem se pro vzdálenost pracovišt od Brna a víkendové služby áste n odcízila sboru, ale po letech jsem našla cestu zp t.

V roce 1972 jsem se vdala za ing. Jarmila Brtní ka a žili jsem spolu áste n v Brodu,

áste n v Brn . Ješt v d chodu jsem n kolik let pracovala. Od roku 1989 jsme stále v Brn v byt po mamince, která zem ela v roce 1985.

Pokud mi sta ily síly, starala jsem se o n které staré sestry v domovech d chodc , pomáhala nemocným sestřám a chodila na návštěvy. Nyní mi již ubývá sil, ale d kuji Pánu, že se mohu ú astnit bohoslužeb se svým manželem, který je mi oporou.

24. 11. 2006

Tolik vzkaz sestry MUDr. Helgy Lindtové. Cht la bych dodat, že sestra Lindtová byla aktivní lenkou sesterského odboru, která bez ohledu na sv j v k a nemoc vykonala každý m síc, jak sama zmínila ve svém životopise, množství návštěv v starých sester, zejména v domovech d chodc . Uv domujeme si, jak moud e se svým životem nakládala. Tam, kde jí již fyzické síly nesta ily, podpírala tyto sestry psychicky a modlitebn a byla tak v tichosti stálou oporou k es anské práce v našem sboru.

Dokázala pot šit, povzbudit, asto i poradit. Byla lov kem, který své schopnosti – své h ivny, které jí Pán B h sv il – využívala beze zbytku. P íklad jejího života z stává v našich srdcích.

Anna Dostálová (Rollingerová)

VELIKONOČNÍ SLOVO

Velikono ní vydávání

„Jako milované d ti následujte Božího p íkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a ob , jež v n je Bohu milá.“

Ef 5,1–2

Ve velikonočním pašijním p íb hu se objevuje jedno sloví ko, v n mž je na jedné stran obsažena nekone ná zrada a na stran druhé nekone ná láska. Je to ecké slovo „paradidóni“, které p ekládáme jako „vydat“.

Dá se pov d t, že velikono ní p íb h je p íb hem vydávání (se). Celý rámec velikono níh událostí tvoří skutečnost, že my lidé jsme se svou životní cestou vydali jinudy a jinam, než k emu jsme byli stvo eni. Vydali jsme se cestou odmítnutí Pána Boha. On se s tím ale nesmí il, a tak se v d jinách lidstva sám vydával za lov kem, aby mu nabídl záchranu v jeho životní misi, která se bez Boha v posledu jeví jako sebevražděná a beznad ná.

Do tohoto rámce spadá velikono ní p íb h o uk ižování a vzk íšení Božího syna Pána Ježíše Krista. Vystupuje v n m Jidáš, o n mž je e eno, že p íšel za velekn žími s tím, že jim Ježíše „zradí“ (doslova „vydá“; Mt 26,15). Možná pro

peníze, možná proto, že se v n m zklamal, nebo cht l svým vydáním kone n domutit Ježíše ke skute né mesiášské akci. Jeho osobním životním paradoxem je, že svým vydáním Ježíše na cestu smrti vydal smrti sebe sama, zatímco Ježíš byl vzk íšen k životu.

Dále ve velikonočním p íb hu teme o Pilátovi, který vydává

Ježíše zástupu kuklížcvání a lotra k životu. Nad t mito „vydáváními“ se ty í Otcovo slovo o tom, že to byl On, kdo *neusét il svého vlastního syna, ale vydal jej* (8,32). Pán Ježíš se snad m že jevit jako bezmocná h í ka v rukou lidských i Božích. Ale je to nakonec i on sám, kdo z lásky k nám dal sebe sama za nás jako dar a ob . Nakonec k tomu všemu dodejme, že to byla nakonec smrt, kdo musela vydat Božího syna k životu. Nemohla si ho udržet pro sebe. Kámen od hrobu byl odvalen a smrt musela ustoupit životu.

Jidáš, velekn ží, Pilát a zástupy jsou smutnými aktéry pokusu zbavit se

nep íjenného problému, kterým pro n Ježíš byl. Z hlediska d jin je jejich vydávání nicotné, zbyte né a v posledu sebezni ující.

Pán B h ovšem toto vše umožnil (Pilát slyšel slova o tom, že by nem l žádnou moc, kdyby mu nebyla dána sh ry) a dal pr b h lidské zlob , která postihla jeho samotného. Ježíš tuto cestu p íjal a dal jí rozm r, který nikdo p edem netušil. Sám se totiž vydal všanc z lásky kv li nám, místo nás a pro nás. A to je to nejd ležit jší velikono ní vydání se, protože ono nám p ináší spásu. P ináší ji ovšem tehdy, když uv íme, že on se vydal trestu místo mne, že podstoupil zlo e enou smrt jako trest za m j h ích v í v nému Bohu. Kdo p ijme vírou vlastní podíl na Kristov smrti, p ijme podíl i na jeho vzk íšení.

Boží velikono ní vydávání se je také inspirací pro zp sob našeho života. Pán Ježíš pov d l, že: „Kdo by usiloval sv j život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej.“ (L 17,33). Velikono ní p íb h o tom kdo, pro , koho, jak a k emu vydává odhaluje smysl a význam tohoto slova.

„V íme v toho, který vzk ísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána, jenž byl vydán pro naše p estoupení a vzk íšen pro naše ospravedln ní.“
4,24–25

„On neušet il svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“
8,32

„Protož prosím vás, brat í, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali t la svá v ob t živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou.“
12,1 (Kralický p eklad)

P ípravil Jan Asszonyi

BLAHOPŘEJEME v měsíci březnu

„Já jsem B h tvého otce Abrahama.
Neboj se, já jsem s tebou.“

1. Mojžišova 26,24

KDY	KOMU	PRO
15. 3.	sest eVlast Smutné z Brna	76 let
16. 3.	bratru Bohuslavu (Pavlu) Dostálovi z Brna	71 let
26. 3.	sest e Ludmile Doležalové z Brna	79 let
28. 3.	sest eV e Št pánkové z Brna	84 let

pro n ho od mláďí sou ástí domova. Jeho druhý, nevlastní otec je lenem naší církve, která se tehdy nazývá Jednota eskobra-trská. A tím se v jedenácti letech i on do-stává do prost edí v ících. Je pravidelným ú astníkem hodin náboženství, ned lní školy, dorostu a pozd ji sdružení mládeže. Rozhodnutí, kterým si v šestnácti letech p ivlastní osobní víru v Ježíše Krista, je ovlivn no kázáním známého skotského fotbalisty, kazatele a evangelisty Jamese Stewarta. Následuje dlouholetá aktivní innost vedoucího dorostu, pozd ji sdružení mládeže, zejména v obtížných padesátých letech. Vypomáhá také v ned lní škole. A k tomu mimo ádné akce: ned lní výlety, prázdninové pobyty na Valašsku, pozd ji lesní brigády – jediné možnosti k celostátním setkáním mládeže, populární motocyklové výlety, které ale naši rodi e sledují s obavami.

Umí naslouchat druhým – ani tehdy nebylo mnoho takových, kte í by se um li takt n vcítit do problém jiných, jako on, protože jeho víra se nevyzna ovala zbožnými slovy nebo frázemi. Sám jsem si

tohoto vztahu velmi vážil, už také proto, že Pepa byl estným (a také p ípívajícím) p edsedou našeho legendárního Foglarova klubu Blesk. Dob e fotografuje a díky tomu se nám zachová ada dnes už histo-rických snímk .

V roce 1962 se ožení s Ji inou, roz. Štiglerovou, a potom již následuje narození dcery Marcely a syna Petra. V tomto období se více zam í na svoji rodinu a s odborným zájmem o chov domácího zví ectva a p stování ovoce zakládá zahradu, skoro malou farmu pod Mniší horou.

S p íbývajícími léty p ícházejí vážné zdravotní potíže, s obavami sledujeme jeho pohybová omezení p ích zi. P esto bez-d vodn nezanedbává ned lní ani biblická shromážd ní ani jiné programy. A tak nejen nejbližší rodina, ale i já a mnozí další na n j vzpomínáme jako na neokázale milujícího a starostlivého manžela, tatínka, d de ka, v rného p ítele a dobrého lov ka.

Pro poh ební shromážd ní podle rodinného životopisu p ípravil Zden k Brokl.

Sestra Helga Lindtová

Sestra Helga Lindtová si koncem roku 2006 p ípravila nástin vlastního životopisu s poznámkou, že je to pro ípad náhlého úmrtí.

Narodila jsem se v březnu 1927 do harmonického smí-šeného manželství – tatínek byl židovské národnosti, maminka N mka. Byla jsem jediné dít . Vzpomínám si na velmi p kné d tství, které trvalo až do okupace v roce 1939. Tenkrát byl tatínek propušt n z práce. Do té doby se rodi e nezajímali o náboženství, a koli mne v sedmi letech dali pok tít v katolické církvi proto, že byli toho mín ní, že náboženská výchova by mohla být pro mne prosp šná. Maminka se mnou n kdy chodila do kostela. V dob okupace se otec seznámil s v ícím k es anem,

Bratr Josef Doušek

V pondělí 28. ledna 2008 odešel
Pepa Doušek...

Stává se nám, že něco slíbíme, a potom to nesplníme. Může to být z vážných důvodů, ale bývá to i prostší: Zapomněli jsme na to. To, co mi p slíbil několik dní před svým úmrtím Pepa Doušek, se už nesplní nikdy. Týkalo se to programu starší generace v našem sboru, jejich vzpomínání na radosti i strasti. Tehdy mi slíbil: „Zamyslím se a na veřejnosti p inesu fotografie.“ Už se to nestane...

A tak se mohou jen domýšlet, co by postavil na přední místa svého životního vzpomínání, co by sob i nám s radostnými

pocity připomínal, co by viděl jako dležitě pro svůj život. Nezbyvá tedy, než abychom se o to pokusili sami, o čemuž má srdcem těch, kteří mu byli nejbližší a kteří ho milovali rádi.

Narodil se 1. září 1929 v Králově Poli. Otec je odborný instalatér a matka švadlena. A přichází nečekaný zásah, když mu v osmi letech tatínek umírá. Maminka se asi za ty roky znovu vdává za ovdovělého krejčího Františka Nováka, který pečuje o dceru Zdenu. S ní potom Pepa v nové rodině vyrůstá.

Využívá se obchodním partnerem. Vybavuje se mi štíhlá, dlouhá postava za pultem tehdy známého, ale malého Pozdňákova papírnického na české ulici. Přichází období nábory na „posílení dělnické třídy“, jak se tehdy říkalo, a tak se v jednadvaceti stává dělníkem brněnské Zbrojovky a zanedlouho už pracuje jako samostatný brusič. Po návratu ze základní vojenské služby absoluuje přípravu na vyšší odbornou školu. To ho kvalifikuje k tomu, aby zastával funkci vedoucího výrobního plánovacího oddělení, kde setrvává až do svého odchodu.

Aurčit by nám také připomenul leccos ze života a událostí našeho sboru, který byl

na Těšínsko v neděli 20. dubna 2008

Po datem zájezdu je Sbor Církve bratrské v Brně, Kounicova 15. Cena zájezdu (za jednu osobu) je 350,- Kč (třista padesát korun). S sebou bereme s sebou, nebudeme se zdržovat klasickým obědem.

Program zájezdu:

Odjezd v 6.00 hodin od Sboru CB, Kounicova 15.

Účast na bohoslužbách Církve bratrské v českém Těšíně (za účelem shromáždění je v 9.00 hodin).

Po shromáždění odjezd do polského Těšína přes Pěchov v Chotěbuzi, protože přejíždíme přes mosty v centru města není možný. Parkovat budeme v těsné blízkosti Kostela milosti na Vyšší bráně. Prohlédneme si tento historicky významný chrám a projdeme městem k domu, kde se narodil

Jiří Těšovský, autor zpěvníku Cithara sanctorum. Pojedeme dále malebnou krajinou, kde je řada evangelických sborů, přes Jablunkov do Hrádku nad Olší, kde Církve bratrská rozšířila modlitebnu a dokončila uje velké stavební dílo – pětipatrovou budovu pro Ústav sociální péče.

Jde o celosborový zájezd pro všechny v kové skupině. Převodcem tohoto zájezdu je bratr Stanislav Heczeko. Celková trasa tam i zpět je přibližně 480 km. Návrat do Brna v 19.00 hodin.

Přihlášky na zájezd a peníze přijímá bratr Ing. Pavel Dostál, v případě potřeby ho zastoupí bratr Pravdomil Dostál.

Autobus nám dodá firma BODOSBUS, a.s.

Uzávěrka přihlášek je v neděli 13. dubna.
Pavel Dostál

ENCYKLOPEDICKÉ HESLO

Těšovský Jiří, es. spis. náboženský. 300. výročí jeho kancionálu vedlo k četným publikacím o něm i k objevům z jeho životopisu. Především zjistit správné datum jeho narození, 27. března 1592, dále objasnit jeho působení v Praze a v Těšíně roku 1611–13. Již roku 1928 objeveno v knihovně evangelického sboru v Těšíně jeho ex libris z r. 1612 s jeho miniaturním portretem (v. Reформа ní sborník V. 108–109). Pátrání po jeho hrobu v nynějším katolickém kostele v Liptově Sv. Mikuláši zůstalo však bez výsledku. R. 1936 (na oslavu I. vydání jeho zpěvníku) a r. 1937 (na památku jeho úmrtí r. 1637) došlo k velkým oslavám ve všech pobožnostech Jiřího Těšovského: v č. 1936 ve Val. Meziříčí (kde odhalena pamětní deska na bývalém jeho obydlí), v září v Liptově Sv. Mikuláši (kde rovněž zasazena deska) a v říjnu v Praze (kde umístěna deska na Malostranském náměstí), pak v únoru a říjnu 1937 v Těšíně (kde odhalen pomník před evangelickým kostelem a zasazena deska na radnici). Jiřího Těšovského Cithara sanctorum je po bibli nejrozšířenější knihou u slovenských evangelíků, jsouc stále pětiskována, i za hranicemi, takže po vydání tohoto zpěvníku překročil 135. Byl také pětoložen do polštiny a do maďarštiny. - Jubilejní literatura: Jiřího Těšovského sborník (Liptově Sv. Mikuláš 1936), zvl. číslo Bratislavy r. X., Památce J. Těšovského-Tranoscia 1937; A. Frinta, esství J. Jiřího Těšovského (separát z Výpr. zprávy Nár. jednoty slezské za r. 1936 s pětokladem Jiřího Těšovského posledních veršů k potomstvu Coronis ad posteritatem z r. 1629).
A. F. (OSN)

10 OTÁZEK

pro bratra kazatele

Petra Asszonyi

Kazatel Petr Asszonyi (*1968) – mladší bratr našeho kazatele Jana Asszonyi. Po dokončení střední školy (obor strojírenství) pracoval ve strojírně, od roku 2002 působil jako celocírkevní tajemník pro dorost, od roku 2005 vikář v české Skalici, od roku 2007 kazatel. S manželkou Dagmar mají tři děti – Michaelu (14 let), Ondřeje (12 let) a Jakuba (7 a půl roku).

1 **✚** V čem jste jako sourozenci rozdílní?

Ve výšce, ve vzdělání (Honza je elektrikář, já strojírna).

2 **✚** Pamatuješ si, kdy jste se jako sourozenci naposledy hádali?

Nevzpomínám si, kdy jsme se hádali jako dříve. Vyměnili jsme si názory během posledních pěti, šesti, deseti let v teologických otázkách. Naposledy kvůli křesťanství. Já jsem obhajoval křesťanství a Honza byl proti a vysvětloval mi to vážnými argumenty. Já jsem neměl kromě laických argumentů nic. To jsme si ostatně vyměnili názory. Poase jsem byl mile překvapen, když jsem z jeho úst slyšel něco jiného.

3 **✚** Který z vás je pro boj jší?

Jak v čem a jak kdy. Honza je v teologii diplomat, já jdu hlava nehlava. V pubertě jsem byl ale já ten, který musel v teologii diplomatičtěšit, protože Honza vybuchl.

4 **✚** Ovlivní ujetese jako kazatelé svými názory?

Honza mluví. Opa n to zatím nehrozí.

Dalimil P.

1 V Bystrém jsem byl už mnohokrát, protože s Romanem Touškem se znám, ještě když jsem byl takhle malej, a vidíme se každý rok několikrát na Effatě. ☺ Jinak, v Bystrém se mi líbí, mají tu dobré zázemí pro návštěvy, jen je škoda, že tu nejsou v okolí žádné železné stopy upravené pro bruslení (připadně i sněh...), jinak to tam nemá chybu.

2 Nebyl jsem v Bystrém celou oficiální dobu, jen pár dní, takže to bylo spíše takové příjemné odpočívání si od všedních starostí a práce, nicméně zde byla zvláštní atmosféra, protože jsme byli bez „vedoucího“. I přesto se našel čas na duchovní zamyšlení i spontánní diskusi nebo zpívání v mládežnických písních. Víím, že by to mohlo být normální a obvyklé – a taky asi je – ale zastavilo mě to ve všedním spěchu, potěšilo a povzbudilo. ☺ Pokud se zmíním o přízemních nepodstatných věcech, tak jsem se konečně naučil hrát „Bang!“, nadýchal se čerstvého vzduchu a po dlouhou dobu jsem se vyspal (náznakem – nevstávalo se v 8 ráno ☺).

Když se pokusím shrnout vše do jedné věty – začínám se v brněnské mládeži cítit jako ve „svě“t, mám z toho radost a doufám, že to bude pokračovat a prohlubovat se.

Nech vás provázet síla a náš Pán! ☺

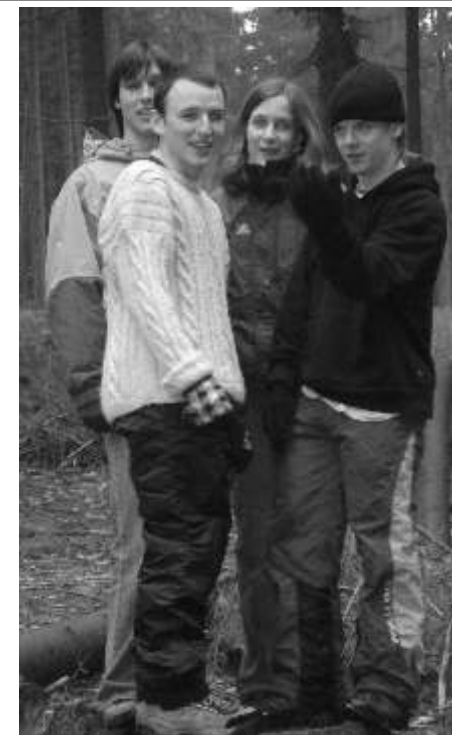

Paolo K.

1 Bol som prvýkrát a bolo to super. Páčil sa mi prostredie a to, že napriek nemožnosti importovať si nejaký sneh sme sa mohli zabaviť.

2 Nový elán do každodenného života, ktorý mi poslednou dobou tak trochu chýbal. A samozrejme „krávu do šerifa!“ *)

*) (týká se karetní hry „Bang!“ pozn. red.)

Ptala se Iva Zachariášová

Prázdniny v Bystrém

O letošních jarních prázdninách jsme my, páte níci, prožili krásný týden (i jen pár dní, podle toho, jak kdo z nás m ěl školu) v Orlických horách ve vesni ce jménem Bystré, kde se nám již pot etí dostalo opravdu útulného ubytování v prostorách místního sboru CB. Jak se nám zde líbilo a jaké dojmy z tohoto pobytu máme, m žete posoudit z následujících odpov dí n kterých z ú astník :

① Pokolikáté jsi byl(a) v Bystrém, líbilo se Ti tu (a jestli ano, tak co konkrétn ě)?

② Co sis z tohoto pobytu odvezl(a)?

Hana Z.

① Díky Pánu jsem se do Bystrého dostala už pot etí a op t tato akce nem la chybu! Líbilo se mi to místo, pohodová atmosféra, procházky, hry, sn hulá ek, chvíle ztišení i blbnutí, filmy a vlastn asi všechno... Snad jen trochu víc sn hu být mohlo.

② Zabláčené boty a kalhoty, t i srn í obratle, pár fotek a hrómadu krásných vzpomínek na úžasný týden s úžasnýma lidma!

Petr B.

① Do Bystrého jsem letos v období jarních prázdnin zavítal už pot etí a ur it plánuji p íští rok znovu.

Každým rokem m láká vyrazit p ed za átkem jara (a p ed za átkem všeho studijního úsilí v letním semestru ☺) do sv žího horského prostředí, pít horký aj a studené kakao, užívat si p írody, trávit as se svými blízkými p áteli a hlavn ě prožít krásný týden v p ítomnosti Pána Boha.

② Krom odpou inuté mysli, nádherných vzpomínek a hlubokých myšlenek z úterní biblické hodiny ješt ěn kolik mod in a také slušnou rýmu.☺

- ⑤ *Ě esili jste spolu navzájem rozhodnutí stát se kazatelem?*
On se mnou ur it ne – byl jsem v tu dobu na vojn ě. Já s ním možná ano, ale nepamatuji si to.
- ⑥ *Ě Kterou innost zvládá Honza lépe než ty?*
Tenis, hru na kytaru a stoprocentn ě kázání.
- ⑦ *Ě Kdy jste si naposledy spole n vyšli na výlet (t ěba i s rodinami)?*
Loni v srpnu, pokud nepo ítám v ěrejší vycházku na Špilberk.
- ⑧ *Ě M žeš nám íct datum své svatby? A co datum Honzovy svatby? Jak staré jsou jeho d ěti?*
Naše 21. 11. 1992, Honzovo ani náhodou. Honza se ženil asi dva, t i roky po nás. M síc taky nevím. Šimon má osm a Vojta n co kolem šesti.
- ⑨ *Ě Není to pro vašeho nejmladšího bratra Tomáše p íliš – dva starší brat ěi a ješt ě k tomu kazatelé? „Kážete“ a radíte i jemu?*
Já jsem mu d ělal asi šest let šéfa ve firm ě a myslím, že mu to sta ilo.
- ⑩ *Ě Co bys ěkl tomu, kdyby byl Honza navržen do Rady CB, p ípadn ě na p edsedu Rady CB?*
Na jednu stranu bych si p ál, aby tam byl lov k jeho typu, na druhou stranu vidím, že je š astný v tom, co d ělá. Vím, co je to být pracovník církve bez vlastního sboru. Z tohoto pohledu bych mu to nep ál, ale církev takové lidi ur it pot ebuje.

pro bratra kazatele

Jana Asszonyi

Kazatel Jan Asszonyi (*1966) – po střední škole (obor elektrotechnický), vystudoval teologii na UK. Od roku 1993 působil jako kazatel ve sboru CB v Praze na Žižkově (v letech 1997–1998 vojenským kaplanem pro jednotky SFOR na území Bosny a Hercegoviny), od roku 2004 kazatelem našeho sboru. S manželkou Danielou mají dva syny – Šimona (zanedlouho 9) a Vojtu (6 a půl roku).

- 1** *Vám jste jako sourozenci rozdílní?*
Pominuli-li rozdíly fyzické (můj bratr je mohutnější 😊), pak je Petr mnohem techničtější, zručnější a šikovnější. Pro něj to není problém vyrobit třeba nábytek. Já takový nejsem, i když se pokouším.
- 2** *Pamatuješ si, kdy jste se jako sourozenci naposledy hádali?*
Mám obavy, že na to si opravdu nevzpomínám. Naše kroky se rozešly před více než 20 lety a od té doby se vidíme docela sporadicky a v podstatě nemáme důvod se hádat.
- 3** *Který z vás je pro boj lepší?*
Záleží na tom, jak a v čem. Petr je určitě pro boj lepší v obchodování (viz jeho manažerská a obchodní minulost). Jinak si ovšem nemyslím, že bychom byli oba příliš ambiciózními. Pro bojnost vnímám trochu negativně, protože „probíjí se zeď“ a já nerad probíjím „zeď“, protože to sama dovolí a dohodneme se na tom.
- 4** *Ovlivňuje tebe jako kazatele svými názory?*
Asi ano. Dnešní technika nám to docela dobře umožňuje. Já mám přeci jenom trochu

náskok v teologii a Petr zase v praxi, která souvisí i s životem církve. Mnohé postoje jsme probírali, ještě než se Petr stal kazatelem, a naše základní duchovní nastavení je velice podobné (ne-li stejné).

- 5** *Šli jste spolu navzájem rozhodnutí stát se kazatelem?*
To je jednoduchá odpověď. S Petrem jsem své povolání nekonzultoval a myslím, že on se mnou to svoje také moc ne.
- 6** *Kterou innost zvládá Petr lépe než ty?*
Už jsem to zmínil. Je (a vždycky byl) mnohem šikovnější než já. Je zručným zámečnickem a nebojácným kutilem. U nás doma v Brně nám postavil třeba palandu pro kluky. Myslím, že jeho životním cílem je postavit „perpetuum mobile“.
- 7** *Kdy jste si naposledy společně vyšli na výlet (třeba i s rodinami)?*
Sem tam si vyhradíme společně čas na dovolené. Jestli si dobře pamatuji, naposledy to bylo ve východních Čechách v Mostku, kde jsme v roce 2006 mj. navštívili Adršpach.
- 8** *Můžeš nám říct datum své svatby? A co datum Petrovy svatby? Jak starší jsou jeho děti?*
Svoje datum svatby si pamatuji – udála se na výročí osvobození Ostravy Rudou armádou a na „arod jnice“ – 30. 4. 1994! Petr se, tuším, ženil dva roky před námi, tedy v listopadu (1992). Věk Petrových dětí tipuji: Míša 14, Ondra 12, Kuba 7.
- Není to pro vašeho nejmladšího bratra Tomáše příliš – dva starší bratři a ještě k tomu kazatelé? „Kážete“ a radíte i jemu?*
- 9** *Bylo by třeba se zeptat jeho. Myslím, že z našeho pohledu se měl Tomáš jako nejmladší syn velice dobře! To je ovšem názor asi v těsnosti starších sourozenců, kteří si určitě nemohli dovolit to, co jejich mladší kolegové. A neradíme mu, nakonec on by si asi ani moc radit nenechal. Těžko říct, protože my se poslední léta ani moc nevidáme.*
- Co byste řekl tomu, kdyby byl Petr navržen do Rady CB, například na předsedu Rady CB?*
- 10** *Předsednictví bych mu (jakož i sobě 😊) rozmlouval, v RCB bych ho viděl docela rád. Myslím, že by tam měl co přinést.*

Děkujeme za rozhovor. Připravila Lenka Broklová.